

Ja sabem alguna cosa més de l'Institut Montilivi

És un fet que cada vegada que arriba una reforma que afecta qualsevol dels drets i deures que tenim com a ciutadà (sanitat, educació, fiscalitat, entre d'altres), provoca inquietuds i opinions enfrontades. Ara, molts de nosaltres ens trobem davant la reforma educativa i la implantació de l'Educació Secundària Obligatòria (ESO). Des de l'aprovació de la llei, tant l'Administració com els propis dissenyadors i elaboradors d'aquesta reforma, ens intenten explicar en què consisteix, els objectius que persegueix i les avantatges que suposarà pels mateixos nens i nenes al veure millorada i allargada la seva educació obligatòria fins els 16 anys.

Malgrat aquests intents: les xerrades, les conferències, els escrits de premsa, els programes de ràdio, els pares seguim inquiets. Crec que no ens equivocariem gaire, si afirmem que moltes de les inquietuds que provoca la ESO no són tant al voltant dels objectius, mètodes i millores que aporta aquesta reforma (el que deixem en mans dels experts) sinó al voltant del canvi de vida que suposarà pel nen/a i els obligatoris canvis en l'organització familiar. Quin Institut ens tocarà i amb quines escoles el compartiran? Podran sortir i entrar del centre quan vulguin? Hi haurà menjador o hauran d'anar amb diners a alguna cafeteria? Quin horari faran?

El dimecres 21 de febrer, però, tots els pares que vàrem assistir a la xerrada organitzada per l'escola, vàrem quedar una mica més tranquils. La xerrada va tenir tres participants. Per una banda, l'inspector de l'escola Sr. Joan Corney. Aquest des d'una perspectiva teòrica ens parlà de la reforma i de les previsions i esforços que des de l'Administració s'estan fent per tal de poder-la dur a terme. Per una banda, explicà l'esforç que pretén aquesta reforma a l'hora d'adequar l'educació obligatòria a la nova realitat social d'ara:

- s'allarga l'educació obligatòria fins als 16 anys, que és l'edat mínima per l'entrada al món laboral.
- amb la reforma és als 16 anys (no com ara als 14) el moment en què el nen/a ha de triar entre els estudis

més professionals i la continuació en l'ensenyament teòric.

- S'introdueix en tot el període d'educació secundària (dels 12 als 16 anys) ensenyaments de matèries de caràcter més professional i tecnològic, que l'apropen al cada vegada més especialitzat món professional.

- En l'educació professional (els anomenats cicles formatius de grau mig i superior) es redueix d'una manera molt considerable la formació general i quasi totes les matèries seran d'aprenentatge.

Després intervingué llargament el professor Josep Xirgu, director de l'Institut Montilivi. Ell es centrà totalment en els aspectes més concrets de la reforma, de la preparació i experiència que tenen els professors de l'Institut en certes facetes educatives que prenen molta importància en la reforma, i en el treball que l'equip directiu de l'Institut està fent des de fa temps per preparar l'arribada dels nens i nenes de 12 anys, per organitzar els espais, els horaris, les mesures d'atenció i control que hauran d'oferir a aquests nous alumnes molt més joves.

En primer lloc ens parlà de la importància de la nova estructura en crèdits (1 crèdit = 35 hores de classe) i de les noves eines pedagògiques. L'organització de l'ensenyament en crèdits permet, per una banda, oferir un ensenyament més variat i atractiu per l'alumne al poder realitzar crèdits d'aprofundiment i de reforç.

Assegurar que l'Institut Montilivi -fins ara Institut d'FP- està molt ben preparat, tant pel que fa als laboratoris de què disposa, com a la preparació del professorat, per oferir molts crèdits variables tecnològics el què és un avantatge enfront els altres Instituts.

En segon lloc, exposà que l'Equip docent de l'Institut Montilivi té una gran experiència en les accions tutorials i en el tractament de la diversitat, atès que treballen amb aquest enfoc com a centre pilot des de fa 5 anys. Aquests dos tractaments educatius